

STS de 2 de juliol de 2007, recurs 5017/2003

Drets fonamentals: vulneració inexistent. Mecanisme de control horari per mitjà de lectura biomètrica de la mà amb escàner de raigs infraroigs (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència, el TS enjudicia el recurs de cassació interposat per dues organitzacions sindicals, contra la sentència del TSJ de Cantàbria de 21 de febrer de 2003 que desestima la pretensió dels ara recurrents, **sobre la vulneració de drets fonamentals que produiria la implantació d'un nou sistema de control horari, consistent en la lectura biomètrica de la mà per un escàner mitjançant raigs infraroigs.**

La part recurrent denuncia una interpretació errònia i una aplicació indeguda per part de la sentència d'instància de l'art. 15 CE, relatiu al dret a la integritat física; de l'art. 14 de la *Ley 31/1995, de 8 de noviembre, de prevención de riesgos laborales* en relació amb l'art. 15 CE; de l'art. 18 CE, relatiu al dret a la intimitat personal i a la pròpia imatge en relació amb la *Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal*; així com una infracció de la jurisprudència aplicable sobre la constitucionalitat de les mesures restrictives dels drets fonamentals.

El TS rebutja els motius al·legats contra aquesta sentència i desestima el recurs de cassació en base a les consideracions següents:

- Aquest mecanisme, que és innocu per a la salut, **no es pot considerar lesiu del dret a la integritat física i moral (art. 15 CE), ni respon al patró de les intromissions il·legítimes a l'esfera de la intimitat**, en atenció tant a la part del cos utilitzada com per les condicions en què es fa servir.
- En la mesura que la imatge captada es redueix a un algoritme digitalitzat, es tracta d'una dada de caràcter personal sotmesa a la Llei Orgànica 15/1999, però no s'ha posat de manifest que el sistema infringeixi la legislació. Per tant, **no s'aprecia vulneració de la protecció de dades i, en última instància, del dret a la intimitat (art. 18 CE)**, sinó que la seva finalitat és plenament legítima: el control del compliment de l'horari de treball per part dels empleats públics. Per això, no és necessari obtenir prèviament el seu consentiment (art. 6.2 Llei Orgànica 15/1999).
- Tampoc s'estima en aquest últim motiu que el mètode atempti contra la dignitat dels empleats reduint les persones a un algoritme, però sí que la vulneraria si es reduís la persona a un número tractant-la "només" en aquesta magnitud.
- **La captació d'imatges o registres de diferents parts del cos humà a efectes d'identificació no és desconeuda**: la fotografia del rostre o del cos, les empremtes digitals, el registre de l'iris o de la veu, o el propi ADN són mecanismes que no es consideren lesius de drets fonamentals.